

a vítá každý den s nadšením, protože se těší na to, jaká dobrodružství mu přinese.

Být ježkem je úžasné. Chodíme po zeměkouli už 15 milionů let a v podstatě jsme se vůbec nezměnili. Jsme zvědaví, a občas i trochu vlezlí. Když cítíme něco zajímavého, tak se naše čenichy nakrabatí. Co ale máme rádi ze všeho nejvíc? Poznávat všechno nové. Nemáme moc dobrý zrak, ale náš sluch a čich nám to bohatě vynahradí. A co víc, skoro vždycky máme hlad!

Já už jsem na ježka hodně stará, mám za sebou sedm zim a zažila jsem toho už opravdu hodně. Co mi ale dělá úplně největší radost, je starat se o Bodlinku. Myslím, že je moc fajn a mám ho opravdu ráda. V mnoha směrech je vlastně jako ostatní ježci – je pohledný, čumáček se mu pěkně vrtí a krčí, má bodlinky a samozřejmě je pořád hladový. Je tu ale jeden malý detail, který ho od ostatních ježků odlišuje – jedna z jeho zadních nožiček je kratší a hubenější než ta druhá.

-
- ★ Jak popisuje ježky babička Ježková?
 - ★ Jaké smysly jsou pro ježky nejdůležitější?
 - ★ Jak se k Bodlinkovi chovali ostatní malí ježci?

Nikdy mu to nevadilo, ale když byl ještě hodně malý, jeho bráškové a sestřičky i všichni ostatní malí ježečkové se mu smáli, protože nemohl běhat tak rychle jako oni. Tehdy byl tak malinkatý, že si ostatní dokonce mysleli, že není opravdový ježek, a proto se s ním nekamarádili.

-
- ✎ Jak myslíš, že se Bodlinka cítí, když má jednu nožičku kratší než tu druhou?
 - ✎ Proč myslíš, že se někteří lidé smějí ostatním?
 - ✎ Co si myslíš, že Bodlinka udělal, když si s ním ostatní ježci nechtěli hrát?